

**Bryssel den 29 juli 2026
(OR. en)**

**9126/04
DCL 1**

LIMITE

**CRIMORG 40
JUSTCIV 72
MIGR 37**

BORTTAGANDE AV SÄKERHETSSKYDDSKLASSIFICERING¹

för dokument: 9126/04 RESTREINT UE/EU RESTRICTED

av den: 3 maj 2004

Ny status: LIMITE

Ärende: Förslag till rekommendation till rådets beslut om bemyndigande för kommissionen att förhandla om utkastet till europeisk konvention mot människohandel och till gemensam ståndpunkt, antagen av rådet på grundval av artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen, om förhandlingarna i Europarådet om utkastet till europeisk konvention mot människohandel

För delegationerna bifogas ovannämnda dokument för vilket säkerhetsskyddsklassificeringen har hävts.

Texten är identisk med föregående version.

¹ Europeiska kommissionen hävde säkerhetsskyddsklassificeringen för handlingen den 21 september 2023.

RESTREINT UE

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 3 maj 2004 (4.5)
(OR. en)**

9126/04

RESTREINT UE

**CRIMORG 40
JUSTCIV 72
MIGR 37**

FÖLJENOT

från:	Patricia BUGNOT, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
mottagen den:	3 maj 2004
till:	Javier SOLANA, generalsekreterare/hög representant
Ärende:	Förslag till rekommendation till rådets beslut om bemyndigande för kommissionen att förhandla om utkastet till europeisk konvention mot människohandel och till gemensam ståndpunkt, antagen av rådet på grundval av artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen, om förhandlingarna i Europarådet om utkastet till europeisk konvention mot människohandel

För delegationerna bifogas kommissionens dokument – SEK(2004) 519 slutlig.

Bilaga: SEK(2004) 519 slutlig

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 30.04.2004
SEK(2004)519 slutlig

RESTREINT UE

REKOMMENDATION TILL RÅDETS BESLUT

om bemyndigande för kommissionen att förhandla om förslaget till europeisk

Förslag till

GEMENSAM STÅNDPUNKT

Gemensam standpunkt, antagen av rådet på grundval av artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen, om förhandlingarna i Europarådet om förslaget till europeisk konvention mot människohandel

(framlagda av Kommissionen)

A. MOTIVERING

I. ALLMÄN INLEDNING

Syftet med denna rekommendation är att rådet skall bemyndiga kommissionen att delta i förhandlingarna om förslaget till Europarådets konvention mot människohandel. Konventionen påverkar betydande delar av gemenskapens behörighetsområde.

1. Förslaget till konvention

Den 30 april 2003 beslutade Europarådets ministerkommitté att upprätta en tillfällig kommitté för åtgärder mot människohandel. Kommittédirektiv utfärdades som innebär att en europeisk konvention mot människohandel skall upprättas. Enligt direktiven skall tonvikten läggas på människohandelsoffrens grundläggande rättigheter, i synnerhet regler som säkrar fullständigt skydd och bistånd till brottsoffer och vittnen, och på effektiva förebyggande åtgärder, brottsutredning och lagföring samt internationellt samarbete. En tillsynsordning planeras för att kontrollera att konventionens bestämmelser iakttas. Slutligen anges det i direktiven att Europarådets standarder skall beaktas, liksom standarder i internationella överenskommelser om människohandel, särskilt tilläggsprotokollet om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn, till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet.

Den tillfälliga kommittén består av företrädare för Europarådets medlemsstater, för länder med observatörsstatus (USA, Mexiko, Japan), för Europeiska kommissionen och för Europeiska unionens råd.²

2. Ett pressat förhandlingsschema med sikte på antagande i början av 2005

Den tillfälliga kommittén höll sitt första sammanträde den 15–17 september 2003. Ytterligare ett sammanträde hölls den 8–10 december och det senaste den 3–5 februari 2004.

Den första behandlingen av texten pågår och kommer att fortsätta fram till och med sammanträdet den 11–14 maj. Den tillfälliga kommitténs sekretariat önskar kunna övergå till den andra behandlingen under sammanträdet den 29 juni till 2 juli och fortsätta behandlingen den 27–29 september och 7–9 december 2004. Målsättningen är att man i slutet av 2004 skall kunna komma överens om en text som kan öppnas för undertecknande vid det tredje toppmötet mellan Europarådets stats- och regeringschefer våren 2005.

Utan att det påverkar de samordningsmöten som kommer att anordnas för att förbereda förhandlingssessionerna, vill kommissionen alltså få ett beslut från rådet med bemyndigande att förhandla om konventionsförslaget. Med hänvisning till behovet av klarhet och konsekvens är det väsentligt att beslutet antas innan den andra behandlingen påbörjas i slutet av juni 2004.

II. OMFATTNINGEN AV GEMENSKAPENS BEHÖRIGHET

1. Materiella bestämmelser

Huvuddelen av de gemenskapsbefogenheter som omfattas av konventionsförslaget återfinns i avdelning IV i tredje delen i EG-fördraget ("Visering, asyl, invandring och annan politik som

² För ytterligare information, se: http://www.coe.int/T/F/Droits_de_l'Homme/Traite/

rör fri rörlighet för personer”). Bestämmelserna i avdelningen ger gemenskapen behörighet på det invandringspolitiska området. Behörigheten omfattar inte bara åtgärder mot olaglig invandring – som underlättas av nätverk som exploaterar invandrare genom människohandel – och återsändande av olagliga invandrare, utan också fastställande av tredjelandsmedborgares rättigheter. Till detta kommer, i fråga om gränsbevakning, resehandlingars säkerhet och kontroll av sådana. Inom alla dessa områden finns det redan EG-lagstiftning. Beträffande kapitel II och III i konventionsförslaget (”Förebyggande arbete, samarbete och andra åtgärder” respektive ”Åtgärder för att skydda brottsoffers rättigheter, inklusive frågor om jämställdhet mellan kvinnor och män”) är de viktigaste lagstiftningsprodukterna förslaget till direktiv om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel eller blivit utsatta för medhjälp till olaglig invandring och vilka samarbetar med de behöriga myndigheterna³ och Schengenregelverket. Konventionsförslaget påverkar också gemenskapens befogenheter på asylpolitikens område.

Förutom den behörighet som grundas på avdelning IV i EG-fördraget, som är den som till största delen berörs av konventionsförslaget, finns det andra bestämmelser som påverkar områden där gemenskapen är behörig, till exempel diskriminering⁴ och skydd av personuppgifter⁵.

2. Övergripande bestämmelser

Det rör sig här om bestämmelser som är av övergripande art, omfattar hela konventionsförslaget och alltså är ofrånkomligt kopplade till de bestämmelser som omfattas av EG-rätten. Det gäller främst definitionerna, tillämpningsområdet, förhållandet till andra instrument, ändringar i konventionen, undertecknandet (som är öppen för Europeiska gemenskapen), det geografiska tillämpningsområdet, reservationer, uppsägning och notifikation. Gemenskapen måste ha möjlighet att ansluta sig till konventionen och delta i hela konventionens beslutsmekanism (från upprättande till tillämpning och eventuella ändringar) på jämställd fot med andra parter i konventionen, inklusive när det gäller rösträtten. Gemenskapen måste ha lika många röster som antalet medlemsstater som är parter i konventionen och som har överfört behörighet till gemenskapen i frågan. Detta innebär, i det specifika fallet med bestämmelser som grundas på avdelning IV i EG-fördraget, att man måste ta hänsyn till dels protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, dels protokollet om Danmarks ställning. Denna regel gäller efter konventionens tillkomst, till exempel vid omröstningar i ministerkommittén enligt artikel 44 (eventuellt i kombination med en annan bestämmelse i konventionen), vid ändringar och vid godtagande av en ny part i konventionen.

En annan viktig fråga är uppföljningen, som skall ske via en expertgrupp mot människohandel (Greta). Vad beträffar EG- medlemsstaternas genomförande av bestämmelser som omfattas av EG-rätten ger ju gemenskapssystemet redan kommissionen uppgiften att kontrollera att tillämpningen är förenlig med EG-rätten. För att undvika dubbelkontroll eller motstridiga besked bör konventionsförslaget anpassas något till gemenskapens institutionella särdrag. Inom

³ Direktivförslaget lades fram i KOM(2002) 71; här använder vi den version som fastställts i dokumentet MIGR 101 efter överenskommelse i rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 6 november 2003.

⁴ Se de två direktiv som antagits med stöd av artikel 13 i EG-fördraget: Rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung, EGT L 180, 19.7.2000, s. 22, och rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet, EGT L 303, 2.12.2000, s. 16 (svensk rättelse i EGT L 2, 5.1.2001, s. 42).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

ramen för sina befogenheter skulle kommissionen kunna få ansvaret för att kontrollera att EG-medlemsstaterna iakttar konventionsbestämmelserna och rapportera till Greta.

Slutligen måste konventionsförslaget innehålla en klausul som ger gemenskapen rätt att anta bestämmelser som är förmånligare än de som anges i konventionsförslaget eller i konventionen.

III. DEN RÄTTSLIGA GRUNDEN FÖR GEMENSKAPENS BEHÖRIGHET

Syftet med denna rekommendation är att rådet skall bemyndiga kommissionen att på gemenskapens vägnar förhandla om de artiklar i konventionsförslaget som omfattas av EG-rätten. Enligt kommissionens mening måste konventionsförslaget betraktas som ett förslag till blandat avtal, eftersom det innehåller vissa komponenter som omfattas av gemenskapens behörighet och andra som omfattas av medlemsstaternas. Även om en av de rättsakter som är aktuella (förslaget till direktiv om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel eller blivit utsatta för medhjälp till olaglig invandring och vilka samarbetar med de behöriga myndigheterna) ännu inte formellt har antagits, kommer detta att ske mycket snart. Överenskommelse nåddes i rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 6 november 2003, och Europaparlamentet avgav ett nytt yttrande den 9 mars 2004. Man bör således ta hänsyn till direktivförslaget i dess nuvarande skick.

EG-domstolen har vid flera tillfällen prövat frågor om förhandlingar om och ingående av internationella överenskommelser som kan påverka interna gemenskapsregler; det finns således en etablerad rättspraxis på området. Domstolen upprepade principerna från AETR-domen i ett yttrande av den 19 mars 1993 och specificerade att "när gemenskapen har antagit regler för förverkligandet av fördragets mål, [kan medlemsstaterna] inte utanför ramen för de gemensamma institutionerna åta sig förpliktelser som kan inverka på nämnda regler eller ändra deras räckvidd".⁶

Kommissionen anser att gemenskapen under förhandlingarna om konventionsförslaget och vid ingåendet av konventionen bör utöva sin folkrättsliga behörighet att ingå internationella överenskommelser i frågor som omfattas av "första pelaren". Kommissionen anser vidare att man för de delar av konventionen som omfattas av EG:s primär- eller sekundärrätt bör följa det förfarande som anges i artikel 300 i EG-fördraget.

Kommissionen anser slutligen, i likhet med vad EG-domstolen angav i det ovannämnda yttrandet, att gemenskapen och medlemsstaterna bör samarbeta nära under förhandlingarnas gång.

B. REKOMMENDATION

Mot bakgrund av ovanstående rekommenderar kommissionen att rådet

- bemyndigar kommissionen att förhandla om förslaget till konvention mot människohandel,
- utser en särskild kommitté med uppgift att bistå kommissionen, eftersom kommissionen kommer att bedriva förhandlingarna i Europeiska gemenskapens namn i enlighet med EG-fördraget, och

⁵ EG-domstolens yttrande 2/91 av den 19 mars 1993, Rec. 1993, s. I-1061 (svensk specialutgåva, volym XIV, s. I-59).

- antar de bifogade förhandlingsdirektiven.

DECLASSIFIED

PUBLIC

Bilaga

Förslag till förhandlingsdirektiv

Förslaget om en europeisk konvention mot människohandel

Kommissionen är bemyndigad att förhandla om bestämmelserna i förslaget till europeisk konvention mot människohandel i den mån som bestämmelserna omfattas av gemenskapens behörighet.

1. Konventionen skall vara förenlig med de gemenskapsbestämmelser som grundas på EG-fördraget, särskilt avdelning IV i tredje delen i EG-fördraget ("Visering, asyl, invandring och annan politik som rör fri rörlighet för personer").
2. Konventionen bör, inom Europarådets ram, komplettera Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och dess tilläggsprotokoll om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn; den ovan nämnda förenligheten får dock inte påverkas.
3. Konventionen bör innehålla bestämmelser som ger brottsoffren en sådan ställning att de uppmuntras att samarbeta med behöriga myndigheter och att deras återvändande förbereds under förhållanden som garanterar att de inte återigen faller offer för människohandel.
4. Konventionen får inte påverka medlemsstaternas förpliktelser enligt Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, protokollet till den konventionen av den 31 januari 1967 eller andra internationella humanitära förpliktelser. I synnerhet får konventionens bestämmelser inte påverka förbudet mot att utvisa personer som riskerar att utsättas för förföljelser.
5. Konventionen måste innehålla en bestämmelse som tillåter gemenskapen att ansluta sig till konventionen.
6. Konventionen måste innehålla en bestämmelse som tillåter gemenskapen att delta i alla beslut som fattas enligt konventionen; gemenskapen skall ha lika många röster som den har medlemsstater som är parter i konventionen och som har överfört behörighet till gemenskapen i den aktuella frågan.
7. Uppföljningsmekanismen (Greta) i konventionen måste anpassas till gemenskapens institutionella särdrag.
8. Konventionen får inte hindra Europeiska gemenskapen att anta regler som är förmånligare än de som finns i konventionen.

Förslag till

GEMENSAM STÅNDPUNKT

Gemensam ståndpunkt, antagen av rådet på grundval av artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen, om förhandlingarna i Europarådet om förslaget till europeisk konvention mot människohandel

MOTIVERING

1. EUROPEISK KONVENTION MOT MÄNNISKOHANDEL

Den 30 april 2003 beslutade Europarådets ministerkommitté att upprätta en tillfällig kommitté för åtgärder mot människohandel. Kommittédirektiv utfärdades som löper ut den 31 december 2004. Kommittén skall, under ministerkommitténs ledning, utarbeta en europeisk konvention mot människohandel (nedan kallad ”konventionen”).

Den tillfälliga kommittén sammanträdde i september och december 2003 och i februari 2004. Ytterligare sammanträden är planerade till maj, juni, september och december 2004. Därefter skall förslaget till konvention läggas fram för Europarådets ministerkommitté, som torde komma att anta konventionen i mars 2005.

Förslaget till konvention, som det ser ut idag, innehåller kapitel om materiell straffrätt, om brottsutredning och lagföring samt om processrätt.

2. LAGSTIFTNING ENLIGT AVDELNING VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN OCH ANDRA RÄTTSAKTER SOM RÖR MÄNNISKOHANDEL

Europeiska unionen har utvecklat en omfattande politisk verksamhet för att förebygga och bekämpa människohandel, utan att det påverkar Europeiska gemenskapens växande befogenheter på området. Verksamheten bygger på en sektorsöverskridande metod med flera komponenter: brottsförebyggande arbete, skydd och bistånd till brottsoffer och vittnen i brottmål, materiell straffrätt samt polissamarbete och rättsligt samarbete. Kommissionen har lagt fram ett antal meddelanden om människohandel (1996, 1998 och 2000⁷). Det senaste meddelandet innehöll två förslag till rådets rambeslut, ett om åtgärder för att bekämpa människohandel⁸ och ett om åtgärder för att bekämpa sexuell exploatering av barn och barnpornografi⁹, vilket är ett annat men näraliggande ämne.

Den 19 juli 2002 antog rådet rambeslutet om bekämpande av människohandel¹⁰, den hittills mest betydande EU-lagstiftningen om människohandel. Den 22 december 2003 antog rådet också rambeslutet om bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi.¹¹

Rådets rambeslut om bekämpande av människohandel föreskriver en gemensam definition av brott som avser människohandel för arbetskraftsexploatering eller sexuell exploatering. EU:s medlemsstater skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att gärningar som omfattas av definitionen beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande påföljder, som kan medföra utlämning. Brott som begåtts under vissa försvårande omständigheter skall beläggas med maximistraff på minst åtta års fängelse. Rambeslutet innehåller vidare bestämmelser om straffansvar för juridiska personer för människohandelsbrott, om domsrätt och lagföring samt om skydd och bistånd till brottsoffer.

Enligt rambeslutet om bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att straffbelägga bland annat att tvinga

⁷ KOM(96) 567 slutlig, 20.11.1996; KOM(98) 726 slutlig, 9.12.1998; KOM(2000) 854 slutlig, 21.12.2000.

⁸ EGT C 62, 27.2.2001, s. 324.

⁹ EGT C 62, 27.2.2001, s. 327.

¹⁰ EGT L 203, 1.8.2002, s. 1.

¹¹ EUT L 13, 20.1.2004, s. 44.

eller rekrytera ett barn till prostitution eller att ägna sig åt sexuell aktivitet med ett barn, om exempelvis tvång, våld eller hot brukas. Dessa och andra gärningar som omfattas av rambeslutet är nära kopplade till handel med barn.

Den 15 mars 2001 antog rådet rambeslutet om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden.¹² Rambeslutet innehåller bestämmelser om brottsoffers rätt att informeras, skyddas och erhålla ersättning. Rambeslutet omfattar frågor om brottsoffer som utsatts för brott i en annan medlemsstat än hemlandet och om samarbete mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna skall se till att särskilt utsatta brottsoffer får den särskilda behandling som på bästa sätt motsvarar deras situation. De skall också, när det är nödvändigt att skydda brottsoffer, särskilt de mest utsatta brottsoffren, mot följderna av att vittna offentligt, se till att brottsoffren genom domstolsbeslut kan få vittna under sådana förhållanden som gör det möjligt att uppnå detta syfte. Medlemsstaterna skall vidare uppmuntra initiativ som gör det möjligt för personer som medverkar i rättsliga förfaranden eller som på annat sätt har kontakt med brottsoffren att få en lämplig utbildning med särskild tonvikt vid de mest utsatta gruppernas behov. Rambeslutet om människohandel föreskriver i fråga om barn att de skall anses som särskilt utsatta brottsoffer vid tillämpningen av rambeslutet om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden.

Det finns även annan lagstiftning i olika ämnen inom ”tredje pelaren” som kan vara relevant för konventionen, eftersom den senare är avsedd att omfatta en rad frågor med anknytning till människohandel:

- Rådets resolution av den 23 november 1995 om skydd av vittnen inom ramen för kampen mot den organiserade internationella brottsligheten.¹³
- Rådets resolution av den 20 december 1996 om enskilda som samarbetar med rättsväsendet i kampen mot den organiserade internationella brottsligheten.¹⁴
- Rådets rambeslut av den 26 juni 2001 om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott.¹⁵
- Rådets akt av den 16 oktober 2001 om att i enlighet med artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen upprätta protokollet till konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater.¹⁶
- Rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna.¹⁷
- Rådets rambeslut av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller bevismaterial.¹⁸

Följande rättsakter från rådet kan också vara relevanta för medlemsstaternas ståndpunkter i Europarådets förhandlingar:

¹² EGT L 82, 22.3.2001, s. 1.

¹³ EGT C 327, 7.12.1995, s. 5.

¹⁴ EGT C 10, 11.1.1997, s. 1.

¹⁵ EGT L 182, 5.7.2001, s. 1.

¹⁶ EGT C 326, 21.11.2001, s. 1.

¹⁷ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

¹⁸ EUT L 196, 2.8.2003, s. 45.

- Rådets slutsatser av den 8 maj 2003 angående Brysseldeklarationen om förebyggande åtgärder och kamp mot människohandel.¹⁹
- Rådets resolution av den 20 oktober 2003 om initiativ för att bekämpa människohandel, särskilt handel med kvinnor.²⁰
- Rådets rekommendation av den 27 november 2003 om förbättrade metoder för förebyggande åtgärder och operativ utredning i kampen mot organiserad brottslighet som inbegriper människohandel.²¹

3. BETYDELSEN AV EN EUROPEISK KONVENTION MOT MÄNNISKOHANDEL FÖR SAMARBETET I RÄTTSLIGA OCH INRIKES FRÅGOR ENLIGT AVDELNING VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

Ett antal artiklar i förslaget till konvention gäller straffrättsliga förfaranden och materiell straffrätt. Dessa frågor omfattas av lagstiftning enligt avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen. EU-medlemsstaterna bör följa en enhetlig och konsekvent linje i förhandlingarna. Bestämmelser i konventionen som är motsägelsefulla, inkonsekventa eller direkt motstridiga i förhållandet till olika politiska och rättsliga EU-texter bör undvikas. I den utsträckning som ett regelverk om människohandel redan har skapats enligt avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen bör detta regelverk ses som vägledande för internationella förhandlingar, i synnerhet i ett större europeiskt sammanhang.

4. RÄTTSLIG GRUND

Detta förslag till gemensam ståndpunkt avser förebyggande och bekämpande av människohandel, som uttryckligen nämns i artikel 29 i Fördraget om Europeiska unionen. För detta ändamål får rådet, utan att det påverkar Europeiska gemenskapens befogenheter, genom enhälligt beslut på initiativ av en medlemsstat eller kommissionen, anta gemensamma ståndpunkter som anger unionens inställning i en viss fråga (artikel 34.2 a i Fördraget om Europeiska unionen). Den rättsliga grund som anges i förslagets ingress är alltså artikel 34.2 a i Fördraget om Europeiska unionen. Förslaget har inga ekonomiska konsekvenser för Europeiska gemenskapernas budget.

5. KOMMENTARER TILL DE ENSKILDA ARTIKLARNA I DEN GEMENSAMMA STÅNDPUNKTEN

Artikel 1

Artikel 1.1 anger att medlemsstaterna skall stödja utarbetandet av Europarådets förslag till europeisk konvention om åtgärder för att bekämpa människohandel. Konventionen bör förebygga och bekämpa människohandel på ett så heltäckande sätt som möjligt och i största möjliga utsträckning underlätta en effektiv lagföring och bestraffning av brottsliga gärningar med anknytning till människohandel.

¹⁹ EUT C 137, 12.6.2003, s. 1.

²⁰ EUT C 260, 29.10.2003, s. 4.

²¹ Ej offentliggjord. Rådsdokument 15028/03 CRIMORG 82 MIGR 102 ENFOPOL 104.

Avsikten med artikel 1.2 är att se till att konventionen är förenlig med lagstiftning enligt avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, i synnerhet med avseende på materiell straffrätt, brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden. Den aktuella lagstiftningen omfattar rådets rambeslut 2002/629/RIF av den 19 juli 2002 om bekämpande av människohandel²², rådets rambeslut 2001/220/RIF av den 15 mars om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden²³ och rådets rambeslut 2004/68/RIF om bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi²⁴.

Andra rättsakter, till exempel rådets resolutioner, rekommendationer och slutsatser, bör också beaktas, även om de inte är formellt juridiskt bindande. Syftet är att främja en hållning som är förenlig med andan i sådana rättsakter och den vidare utvecklingen av EU:s linje i fråga om människohandel. Alltså bör medlemsstaterna i sina förhandlingspositioner ta hänsyn till rådets slutsatser (2003/C 137/01) av den 8 maj 2003 angående Brysseldeklarationen om förebyggande åtgärder och kamp mot människohandel²⁵, rådets resolution (2003/C 260/03) av den 20 oktober 2003 om initiativ för att bekämpa människohandel, särskilt handel med kvinnor²⁶ och rådets rekommendation av den 27 november 2003 om förbättrade metoder för förebyggande åtgärder och operativ utredning i kampen mot organiserad brottslighet som inbegriper människohandel²⁷. Man får inte heller glömma bort rådets resolution av den 23 november 1995 om skydd av vittnen inom ramen för kampen mot den organiserade internationella brottsligheten²⁸ och rådets resolution av den 20 december 1996 om enskilda som samarbetar med rättsväsendet i kampen mot den organiserade internationella brottsligheten.²⁹

I artikel 1.3 fastställs att vederbörlig hänsyn skall tas till artikel 5.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, där det anges att människohandel skall vara förbjuden. Syftet är att framhålla att människohandel är en kränkning av de mänskliga rättigheterna.

Artikel 1.4 grundas på att en definition av människohandel redan har fastställts på FN- och EU-nivå i tilläggsprotokollet om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn, till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och i rådets rambeslut om bekämpande av människohandel.

Artikel 1.5 grundas på att skydd av brottsoffers rättigheter är en omistlig komponent i straffrättsliga förfaranden. Medlemsstaterna skall också, när det är lämpligt, stödja samarbete mellan statliga myndigheter och oberoende organisationer (internationella organisationer och icke-statliga organisationer) med särskild sakkunskap om straffrättsliga förfaranden.

Konventionens bestämmelser om materiell straffrätt bör ligga så nära rådets rambeslut om bekämpande av människohandel som möjligt. Artikel 1.6 erinrar om vissa väsentliga inslag i rambeslutet.

Artikel 2

²² EGT L 203, 1.8.2002, s. 1.

²³ EGT L 82, 22.3.2001, s. 1.

²⁴ EUT L 13, 20.1.2004, s. 44.

²⁵ EUT C 137, 12.6.2003, s. 1.

²⁶ EUT C 260, 29.10.2003, s. 4.

²⁷ Ej offentliggjord.

²⁸ EGT C 327, 7.12.1995, s. 5.

²⁹ EGT C 10, 11.1.1997, s. 1.

Artikel 2 klargör att medlemsstaterna får anta eller tillämpa framtida lagstiftning enligt avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen i frågor som behandlas i konventionen.

Artikel 3

I artikel 3 anges att medlemsstaterna skall försvara de gemensamma ståndpunkter som antas enligt avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen. Det gäller såväl inom internationella organisationer som vid internationella konferenser där de deltar. Detta innebär att medlemsstaternas ståndpunkter skall samordnas och, när så är möjligt, förhandlingarna föras på grundval av gemensamma ståndpunkter i särskilda frågor. Kommissionen skall delta fullt ut i detta arbete.

Artikel 4

Artikel 4 handlar om kandidatländernas deltagande.

Artikel 5

Artikel 5 tar hänsyn till att många av bestämmelserna i förslaget till konvention berör gemenskapens befogenheter. Kommissionen lägger också fram en rekommendation om bemyndigande för kommissionen att på Europeiska gemenskapens vägnar förhandla om de delar av konventionen som omfattas av EG-rätten.

6. SLUTSATS

Av ovan angivna skäl föreslår kommissionen att rådet skall anta den bifogade gemensamma ståndpunkten. På grund av förhandlingarnas konfidentiella art rekommenderar kommissionen att den gemensamma ståndpunkten inte offentliggörs i EUT i enlighet med artikel 17.2 i rådets arbetsordning.

Förslag till

GEMENSAM STÅNDPUNKT

Gemensam ståndpunkt, antagen av rådet på grundval av artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen, om förhandlingarna i Europarådet om förslaget till europeisk konvention mot människohandel

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 34.2 a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 5.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna är människohandel förbjuden.
- (2) Europeiska rådet i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 efterlyste förebyggande av all form av människohandel. Europeiska rådet i Sevilla den 21 och 22 juni 2002 efterlyste en beslutsam kamp mot människohandel. Europeiska rådet i Thessaloniki den 19 och 20 juni 2003 ansåg att kamp mot människohandel, inbegripet bruk av lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder, är en fråga av största vikt.
- (3) Rådet tog upp frågan om människohandel i rådets rambeslut 2002/629/RIF av den 19 juli 2002 om bekämpande av människohandel.³⁰
- (4) Vidare kan följande rättsakter vara av betydelse för förhandlingarna i Europarådet: Rådets rambeslut 2001/220/RIF av den 15 mars om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden³¹, rådets rambeslut 2001/500/RIF av den 26 juni 2001 om penningtvätt, identifiering, spårande, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott³², Rådets akt av den 16 oktober 2001 om att i enlighet med artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen upprätta protokollet till konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater³³ rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna³⁴, rådets rambeslut 2003/577/RIF av den 22 juli 2003 om verkställighet i Europeiska unionen av beslut om frysning av egendom eller

³⁰ EGT L 203, 1.8.2002, s. 1.

³¹ EGT L 82, 22.3.2001, s. 1.

³² EGT L 182, 5.7.2001, s. 1.

³³ EGT C 326, 21.11.2001, s. 1.

³⁴ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

bevismaterial³⁵ och rådets rambeslut 2004/68/RIF av den 22 december 2003 om bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi³⁶.

- (5) Den 8 maj 2003 antog rådet slutsatser angående Brysseldeklarationen från Europeiska konferensen om förebyggande åtgärder och kamp mot människohandel –2000-talets globala utmaning, som hölls den 18 till 20 september 2002.³⁷ Den 20 oktober 2003 antog rådet en resolution om initiativ för att bekämpa människohandel, särskilt handel med kvinnor.³⁸ Den 27 november 2003 antog rådet en rekommendation om förbättrade metoder för förebyggande åtgärder och operativ utredning i kampen mot organiserad brottslighet som inbegriper människohandel.³⁹
- (6) Den 23 november 1995 antog rådet en resolution om skydd av vittnen inom ramen för kampen mot den organiserade internationella brottsligheten.⁴⁰ Den 20 december 1996 antog rådet en resolution om enskilda som samarbetar med rättsväsendet i kampen mot den organiserade internationella brottsligheten.⁴¹
- (7) Alla Europeiska unionens medlemsstater samt kommissionen, på Europeiska gemenskapens vägnar, har undertecknat tilläggsprotokollet om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn, till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet.
- (8) Europarådet har inlett förhandlingar om en europeisk konvention mot människohandel. Det är önskvärt att bidra i så stor utsträckning som möjligt till förhandlingarna om den föreslagna konventionen och att undvika att konventionen blir oförenlig med lagstiftning som antagits enligt avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen.
- (9) Europeiska kommissionen bör bemyndigas att på Europeiska gemenskapens vägnar förhandla om de bestämmelser i konventionen som omfattas av EG-rätten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall stödja utarbetandet av Europarådets utkast till en europeisk konvention mot människohandel (nedan kallad ”konventionen”). De skall verka för att bestämmelser tas med i konventionen vilka i största möjliga utsträckning underlättar effektiv lagföring och bestraffning av brottsliga gärningar med anknytning till människohandel.
2. Medlemsstaterna skall se till att bestämmelserna i konventionen är förenliga med lagstiftning enligt avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, särskilt rådets rambeslut 2002/629/RIF av den 19 juli 2002 om bekämpande av människohandel⁴², rådets rambeslut 2001/220/RIF av den 15 mars om brottsoffrets ställning i

³⁵ EUT L 196, 2.8.2003, s. 45.

³⁶ EUT L13, 20.1.2004, s. 44.

³⁷ EUT C 137, 12.6.2003, s. 1.

³⁸ EUT C 260, 29.10.2003, s. 4.

³⁹ Ej offentliggjord.

⁴⁰ EGT C 327, 7.12.1995, s. 5.

⁴¹ EGT C 10, 11.1.1997, s. 1.

⁴² EGT L 203, 1.8.2002, s. 1.

straffrättsliga förfaranden⁴³ och rådets rambeslut 2004/68/RIF av den 22 december 2003 om bekämpande av sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi⁴⁴, och med andra rättsakter som har anknytning till frågor som omfattas av konventionen och som är relevanta för vidare åtgärder mot människohandel enligt avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, särskilt rådets slutsatser (2003/C 137/01) av den 8 maj angående Brysseldeklarationen om förebyggande åtgärder och kamp mot människohandel⁴⁵, rådets resolution (2003/C 260/03) av den 20 oktober 2003 om initiativ för att bekämpa människohandel, särskilt handel med kvinnor⁴⁶ och rådets rekommendation av den 27 november 2003 om förbättrade metoder för förebyggande åtgärder och operativ utredning i kampen mot organiserad brottslighet som inbegriper människohandel⁴⁷.

3. Av konventionens bestämmelser skall framgå att människohandel anses vara en kränkning av de mänskliga rättigheterna enligt artikel 5.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och därför är förbjuden.
4. Konventionens definition av människohandel bör överensstämma med definitionen i tilläggsprotokollet om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn, till Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och i rådets rambeslut av den 19 juli 2002 om bekämpande av människohandel.⁴⁸
5. Medlemsstaterna skall, med avseende på straffrättsliga förfaranden, stödja införandet av bestämmelser som tar hänsyn till de särskilda behoven hos kvinnor och barn som har blivit eller kan bli offer för människohandel. Konventionen bör i synnerhet innehålla bestämmelser som kräver att barn får den särskilda behandling som på bästa sätt motsvarar deras situation, skydd mot följderna av att vittna offentligt, en lämplig utbildning med särskild tonvikt vid deras behov samt adekvat bistånd till barnets familj. Medlemsstaterna skall också, när det är lämpligt, stödja införandet av bestämmelser om samarbete mellan statliga myndigheter och oberoende internationella och icke-statliga organisationer med särskild sakkunskap om straffrättsliga förfaranden.
6. Konventionen skall, med avseende på materiell straffrätt, innehålla bestämmelser som kräver att brott som avser människohandel för arbetskraftsexploatering eller sexuell exploatering straffbeläggs. Effektiva, proportionella och avskräckande påföljder, som kan medföra utlämning, skall föreskrivas för brott som begåtts under försvårande omständigheter. Medlemsstaterna skall stödja införandet i konventionen av bestämmelser om straffansvar och påföljder för juridiska personer för brott med anknytning till människohandel samt om domsrätt och lagföring.

⁴³ EGT L 82, 22.3.2001, s. 1.

⁴⁴ EUT L13, 20.1.2004, s. 44.

⁴⁵ EUT C 137, 12.6.2003, s. 1.

⁴⁶ EUT C 260, 29.10.2003, s. 4.

⁴⁷ Ej offentliggjord.

⁴⁸ EGT L 203, 1.8.2002, s. 1.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall se till att konventionen inte hindrar dem från att anta eller tillämpa framtida lagstiftning enligt avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen i frågor som omfattas av konventionen.

Artikel 3

Under förhandlingarna om den föreslagna Europarådskonventionen skall medlemsstaterna samordna sina ståndpunkter, på rådets ordförandeskaps initiativ, och försöka nå fram till gemensamma hållningar i alla frågor som är av väsentlig betydelse för Europeiska unionens intressen. Kommissionen skall delta fullt ut i detta arbete.

Artikel 4

Under förhandlingarna skall Europeiska unionen uppmana kandidatländerna att stödja denna gemensamma ståndpunkt.

Artikel 5

Denna gemensamma ståndpunkt påverkar inte kommissionens befogenheter att på Europeiska gemenskapens vägnar förhandla om de bestämmelser i konventionen som omfattas av EG-rätten.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*